

Endelig vil det sagkyndige råd, der tænkes nedsat i undervisningsministeriet, blive inddraget i generelle og principielle spørgsmål indenfor lovens område.

Omfanget af den bistand, der kan blive behov for fra institutioner uden for miljøministeriet, vil blive fastsat efter forhandlinger med de berørte ministerier.

I stk. 3 bestemmes, at Hovedstadsrådet, som for det øvrige miljøområde på vegne af Roskilde, Frederiksborg og Københavns amt samt Københavns og Frederiksberg kommune udøver de opgaver, der for det øvrige land varetages af amtsrådene.

Til § 25

Bestemmelsen i stk. 1 tænkes kun anvendt undtagelsesvis, f.eks. i sager om større virksomheder, hvor behandlingen kræver en særlig teknisk sagkundskab, eller i sager, hvor der forekommer stærke modsætninger mellem hensynet til beskyttelsen af sundhed, miljø og natur og andre samfundshensyn, f.eks. egnsudviklingshensyn. Ministerens afgørelser om sagens materielle spørgsmål efter stk. 1, vil kunne påklages til miljøankenævnet.

Selvom f.eks. et spørgsmål om en virksomheds forurening ikke er indbragt for de lokale myndigheder, foreslås det, at der som en del af den aktive indsats fra de centrale myndigheders side inden for lovens område bliver hjemmel for, at ministeren kan pålægge vedkommende amtsråd at optage en sag til behandling og beslutning. Ligeledes vil det være hensigtsmæssigt, at ministeren kan pålægge de kommunale myndigheder at tage mere generelle spørgsmål op til behandling, f.eks. spørgsmålet om forholdene ved en produktion omfattet af lovforslagets § 10 og omgivelserne, f.eks. et vandløb eller et boligområde.

Tilsvarende gælder, hvor kommunalbestyrelserne har tilsynsopgaver, hvilket hovedsageligt må forventes at blive aktuelt på levnedsmiddelområdet.

I sager af større betydning kan det være ønskeligt, at ministeren – uden at der foreligger en egentlig klage – kan tage en afgørelse op til nærmere undersøgelse og eventuelt ændre denne. Der er som i den tilsvarende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 69 a ikke fastsat nogen bestemt frist for ministerens adgang til at tage lokale myndigheders afgørelser op til prøvelse, men det er klart, at der må være en tidsmæssig grænse for, hvornår ministeren kan tage et sådant skridt. Bestemmelsen er ikke udtryk for en almindelig klageadgang. Dens anvendelse beror alene på ministe-

rens egen vurdering. Ministerens afgørelse vil kunne påklages til miljøankenævnet.

Amtsrådene og kommunalbestyrelserne vil komme i besiddelse af en betydelig sum af oplysninger vedrørende anvendelsen af gensplejsning inden for deres område. Disse oplysninger vil fremkomme dels i forbindelse med behandlingen af godkendelsessager, dels i forbindelse med tilsynsarbejdet. Såfremt det drejer sig om oplysninger, som rådene ikke allerede er i besiddelse af, vil det være deres opgave på ministerens begæring at indsamle og eventuelt i et vist omfang behandle disse oplysninger.

Efter almindelige forvaltningsretlige synspunkter skal amtsråd og kommunalbestyrelsen efter anmodning give miljøministeren alle oplysninger af betydning for ministerens administration af loven.

Kapitel 5

Til § 26

Ifølge bestemmelsen kan alle afgørelser efter loven påklages. Det gælder såvel afgørelser i sager vedrørende godkendelse efter §§ 10–13, som afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden jfr. § 19. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet med hjemmel i regler udstedt i medfør af loven.

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger, at enhver, der må antages at have en væsentlig individuel interesse i sagens udfald, kan påklage afgørelsen. Efter den tilsvarende formulering i naturfredningslovens § 45, stk. 1, anerkendes lokale interessegrupper, som f.eks. naturhistoriske foreninger på egnen og lokalkomiteer af Dansk Ornithologisk Forening som klageberettigede, idet de som brugere af et område har en særlig interesse i dette. Der tilsigtes ikke med dette lovforslag nogen ændring heri.

Bestemmelser svarende til stk. 1, som giver de nærmeste omboende m.fl., som eventuelt vil kunne blive berørt af afgørelsen, mulighed for at påklage afgørelsen, har inden for anden miljølovgivning vist sig ikke på tilstrækkelig måde i alle situationer at kunne sikre en klagesagsbehandling vedrørende de forhold, som er omhandlet i lovforslagets kap. 2. For eksempel fordi omgivelserne er ubeboede. Med forslaget søges dette behov varetaget ved, at en række landsdækkende organisationer er foreslået tillagt klageadgang.

Der er her taget udgangspunkt i miljøbeskyttelseslovens ordning, herunder det seneste forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven (L 176 – Folketingsåret 1985–86). Således er Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund,